

 GRADA®

Zuzana Pospíšilová
Ilustroval Michal Sušina

Vesmírné kameny

Zuzana Pospíšilová
Ilustroval Michal Sušina

Vesmírné kameny

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pošpíšilová

Vesmírné kameny

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5633. publikaci

Ilustrace Michal Sušina
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 112
Vydání 1., 2014

Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o. Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2014
Cover Illustration © Michal Sušina

ISBN 978-80-247-5068-2

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-9414-3 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9415-0 (ve formátu EPUB)

Obsah

Dárek za vysvědčení	7
Jede se na chatu	11
Ve stanu	14
Bouřka	18
Výprava k potoku	23
Máme ho!	27
Kam s ním?	31
Záhadný požár	35
Je to možné?	38
Pozorování	41
Další překvapení	45
Opravdu je to náhoda?	50
Táta špion	55
Na stopě?	62
Klouže to!	66
Geopatogenní zóna	71
Hlavně nenápadně	75
Pokus	79
S pravdou ven	83
Objevil se v ložnici	89
Na hvězdárně	93
Ještě není klid?	97
Delegace	102
Návrat do nebe	106

Dárek za vysvědčení

Byl poslední den školního roku. Sluníčko hrálo jako o závod, aby děti navnadilo na nadcházející prázdninové dny.

Maxmilián, kterému všichni říkali Max, a jeho sestra Vendulka, která byla pro všechny Venda, šli společně domů. Se samými jedničkami se jim šlo dobře. Po chvíli je dohonil Patrik, který se s nimi kamarádil. Byl stejně starý jako Max, ale chodil do áčka, kdežto Max byl v běčku.

„Kam pojedete na prázdniny?“ zeptal se Patrik.

Max pokrčil rameny, ale Venda odpověděla: „Asi pojedeme na chatu v horách. Jezdíme tam každý rok. A ty?“ zeptala se na oplátku.

„Já asi nepojedu nikam. Naši musí vydělávat peníze, tak budu pendlovat mezi babičkou z Písku a hodonínskou babičkou,“ odpověděl otráveně Patrik. Pro dokreslení situace ještě dodal: „Je to vždycky děsná nuda!“

Max se zamyslel a pak trochu opatrně nadnesl: „Třeba by se to dalo zařídit, abys byl na chatě s námi.“

Patrik očividně pookřál, a tak ho Max brzdil: „Hele, ale nic neslibuju, jasný? Musíme to nejdřív domluvit s našima.“

Venda s Maxem stáli před brankou svého domu. „Tak zatím čau,“ rozloučili se, protože Patrik pokračoval ještě o kus dál. „A kdyby něco, tak si zavoláme,“ dodal Max.

Doma oba sourozence čekalo milé přivítání.

„Tak jak to letos dopadlo?“ zeptal se tatínek rozverně. „Můžou zaznít slavnostní fanfáry?“

Venda hrdě ukázala svoje vysvědčení. „Hm, samé jedničky,“ pochválil ji táta a pak se obrátil k Maxovi: „A co ty?“

Max dělal drahoty. Fólii s vysvědčením schovával za zády a tvářil se zkroušeně. Tatínek se opatrně zeptal: „Jedna dvojka?“

Max zavrtěl hlavou.

„Dvě dvojky?“ zeptala se maminka a Max opět zavrtěl hlavou.

„Snad jsi nepropadl?“ zděsil se táta. A Max uličnický pokrčil rameny.

„Ukaž!“ vykřikla vyděšeně maminka a sebrala Maxovi fólii s vysvědčením. Tatínek jí nakukoval přes rameno.

Teprve teď se Max začal nahlas chechtat. „Dostal jsem vás!“ Na jeho vysvědčení byly taky samé jedničky. Na poslední chvíli si opravil i dvojku, která mu hrozila z matiky.

„Ty uličníku jeden! Víš, jak jsem se polekala?“ oddechla si maminka.

„Tak to bychom měli oslavit,“ překlenul tatínek horkou chvilku. „Maminko, nemáš něco na zub?“

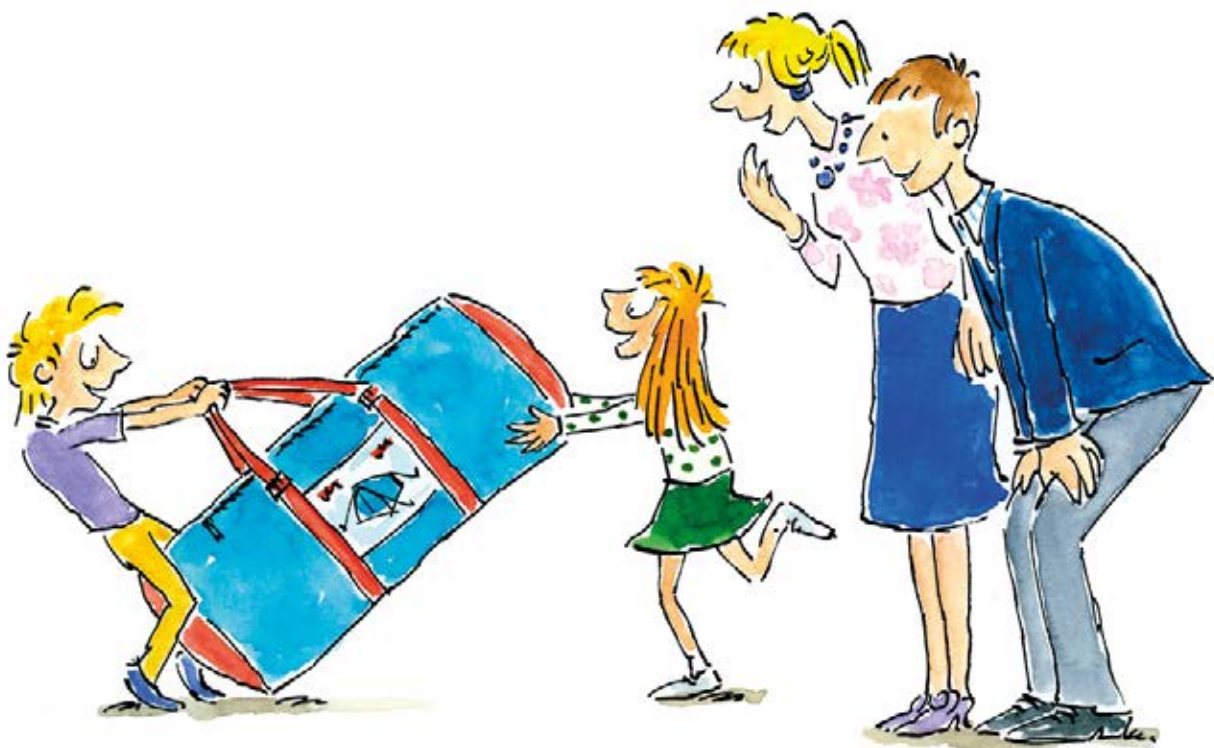
Maminka rychle odešla do kuchyně a vrátila se s dortem. Byly na něm marcipánové jedničky, v půlkruhu bylo marcipánové slovo PRÁZDNINY a uprostřed byly zapíchnuté dvě hořící svíčky.

„Máte před sebou dva měsíce prázdnin, tak ať si je hezky užijete!“ řekla a položila dort na stůl. Pak se vrátila do kuchyně pro nůž, lžičky a talířky.

Tatínek zatím podal oběma dětem malý dárek se slovy: „Ať máte o prázdninách co číst!“

Max i Venda se pustili do rozbalování. Oba byli nadšení, protože dostali každý přesně tu knížku, po které toužili. Zabráni do nového dárku si ani nevšimli, že táta s mámou drží v ruce ještě jeden obrovský a těžký dárek.

„To ještě není všechno,“ upozornil je tatínek. „Tady máte ještě jeden prázdninový dárek. Stan.“

„Cože?“ vykřikl vzrušeně Max a Venda taky honem vyskočila. Oba se vrhli na rozbalování velikého balíku.

„Jsou to vlastně dva stany spojené malou předsíňkou, takže můžete být každý zvlášť,“ vysvětlil jim táta.

„A kdy ho vyzkoušíme?“ vyzvíдалa Venda.

„Třeba hned v sobotu na chatě,“ navrhla maminka.

„Jó, to bude bezva! Děkuje moc,“ poděkovali oba sourozenci.

Jede se na chatu

Večer leželi Max i Venda každý ve své posteli, ale ani jeden z nich nemohl usnout. „Maxi, víš, co by bylo fajn?“ zeptala se potichu Venda.

„Vím! Kdyby tam s námi mohl být i Patrik,“ odpověděl Max.

„Nejenom Patrik. Ten bude s tebou ve stanu a se mnou by mohla být Lucka, ať nespím sama.“

„To by nebylo marný, hned ráno se musíme zeptat našich, jestli by nebyli proti.“

Teprve s touhle myšlenkou se oběma podařilo usnout.

Ráno vstali ze zvyku stejně brzy jako do školy. Táta už se chystal do práce, ale maminka měla dovolenou, tak byla ještě v noční košili.

„Dobré ráno,“ pozdravili Max s Vendou téměř jednohlasně a pak šli rovnou k věci.

„Napadlo nás,“ začala opatrně Venda.

A Max pokračoval: „Můžeme si vzít do stanu Patrika?“

„Kdo je Patrik?“ zeptala se maminka.

„To je Maxův kamarád,“ odpověděla Venda a hned navrhla, „a já bych mohla být ve stanu s Luckou.“

Maminka se podívala na tátu a ten s úsměvem přikývl, ale pak dodal: „Nejdřív to ale musíme domluvit s tetou Martou, jestli s námi Lucku pustí. Nevíme, jaké mají plány.“

Tatínek to vyřešil hned. Na telefonu vytukal číslo tety Marty. Je to totiž jeho sestra.

„Ahoj, Marti!“ začal tatínek zdvořile. „Jak se máš? A co děláte první dva týdny prázdnin? No to je bezva. Tak jsme si říkali, jestli byste nepustili Lucku s námi na chatu. Dětem jsme za vysvědčení